

4 בנובמבר 2023
כ' בחשוון תשפ"ד

החלטה בבקשה לצו ביניים בעניינו של [...]

שופטים: פרופ"א יהודה פינצ'ובר (אב בית הדין), פרופ"א ישי ויסמן, גב' לוטם ערבה.

יועצת משפטית לבית הדין: עו"ד ליאורה ארזי בן-חיים.

תובעת: פרופ"ח יסכה גולדפלד, מיוצגת ע"י עו"ד שחר הופמן.

נהבל: [...], מיוצג ע"י עו"ד עדי מנסור.

- בתאריך 31.10.2023 הגישה התובעת המשמעית של הטכניון קובלנה נגד הסטודנט [...]. (להלן: "הסטודנט"), בה יוחסו לו המעשים הבאים:
הנקבל הוא סטודנט בפקולטה [...]. בתאריך 7.10.2023 מחבלי חמאס פרצו ליישובי עוטף עזה, ביצעו מעשי טרור רצחניים ונפשעים, והחלה מלחמת "חרבות ברזל". באותו היום, בסביבות השעה 14:00, הסטודנט "העלה סטורי לרשת החברתית אינסטגרם עם חלק מפסוק הקוראן (סורת הוד (11:18)), שתרגומו "שעתם תבוא עם עלות השמש. האין הבוקר קרוב?" (תרגום חופשי). זהו טקסט מהקוראן שנאמר על אנשי לוט [צ.ל. סדום] שמועד מותם והכחדתם קרוב. ארגון הטרור חמאס ומנהיגיו עושים בו שימוש ברשתות החברתיות בהקשר של מעשי טרור ותקיפה כנגד ישראל ואזרחיה, ובאופן ספציפי במיוחד בהקשר של אירועי יום 7.10.2023. פרסום הפסוק בהקשר אירועים אלו הוא תמיכה בלתי מסויגת במעשי הטרור של החמאס כמו גם שמחה לאיד" (לשון הקובלנה).
- התביעה האשימה את הסטודנט בעבירות משמעת לפי הסעיפים שלהלן בתקנון המשמעת:
4.5 "פגע או גרם בודעין לפגיעה בדרך כלשהי בכבוד הטכניון, או בכבודו או בשמו הטוב של איש הטכניון או אורח הטכניון במעמדם כאנשי הטכניון או אורחיו".
4.19 "התנהג בצורה שאינה הולמת סטודנט בטכניון במעשה שנעשה בזיקה לטכניון או בזיקה להיותו סטודנט בטכניון".
- בד בבד עם הגשת הקובלנה, הגישה התביעה "בקשה לצו ביניים להשעיה זמנית מהלימודים והרחקה מקמפוס הטכניון" (להלן: "הבקשה" או "הבקשה לצו ביניים"). לבקשה צורפו נספחים – בין היתר צילום מסך של הפרסום באינסטגרם של הסטודנט, וכן תגובת ההגנה לתלונה המשמעית (להלן: "התגובה לתלונה").
- בתאריך 2.11.2023 הגישה ההגנה את תגובתה לבקשה לצו ביניים (להלן: "התגובה").

טיעוני הצדדים

התביעה

- התביעה ביקשה כי בית הדין יורה על צו ביניים, לפיו יורחק הסטודנט מהלימודים ומהקמפוס עד לתום בירור הקובלנה נגדו.

6. התביעה תיארה את מעשי הזוועה שבוצעו ע"י מחבלי חמאס בשבת 7.10.2023 וציינה כי תמונות האלימות הקשה והברברית שודרו "אונליין", כך שבצהריי אותה שבת היה ברור לכל כי ביישובי עוטף עזה בוצעו מעשי טרור מחרידים (סעיף 3 לבקשה). באותו היום בסביבות השעה 14:00 העלה הסטודנט סטורי באינסטגרם שלו, עם חלק של פסוק מהקוראן (להלן "הפסוק" או "הפרסום"). לטענת התביעה, תרגום הפסוק הוא "שעתם תבוא עם עלות השמש, האין הבוקר קרוב?". הטקסט מהקוראן מתייחס לסיפור סדום. ארגון הטרור חמאס ומנהיגיו עושים שימוש תדיר בפסוק זה בנאומיהם ופרסומיהם ברשתות החברתיות, בהקשר של פעילות טרור כנגד ישראל.
7. התביעה צירפה לבקשה חוות דעת מומחה, פרופ' עוזי רבי, מתאריך 30.10.2023 (להלן: "חוות הדעת" ו-"המומחה"), על פיה "מדובר בציטוט שהקשרו מוכר וברור, ואין לפרשו אלא כהבעת שמחה והזדהות עם מתקפת הטרור של חמאס. ראשי ארגון החמאס – סינוואר, הניה ואחרים, עושים בו שימוש תדיר, לרבות בנאומו של הניה ביום 7.10.2023, ופירושו המעשי הוא איום על ישראל, אזרחיה וכוחותיה כי "יומם קרוב". (סעיף 7 לבקשה).
8. התביעה טענה כי יש להוקיע בכל פה את מעשיו של הסטודנט, באופן הרחב והברור ביותר, על אחת כמה וכמה שהוא אזרח ישראלי, הלומד במוסד ישראלי, יחד עם סטודנטים, חברי סגל ועובדים ישראלים, יהודים ושאינם יהודים. הטכניון הוא מוסד ישראלי, אשר חזונו לקדם ולשרת באמצעות מחקר ומדע את מדינת ישראל והאנושות. הנהלת הטכניון הבהירה כי היא מוקיעה כל ביטוי של תמיכה ועידוד טרור, ותמצה את הדין עם סטודנטים אשר פרסמו פרסומים מעין אלו. מיצוי הדין הוא צעד מוסרי ואף הכרחי, לצורך שמירת מרקם החיים המשותף בטכניון לסטודנטים. ות מכל הלאומים, הדתות והעדויות. לעומת זאת, מתן הכשר ולגיטימציה לשיח כזה יגרור הידרדרות מהירה של השיח בקהילת הטכניון ואף עלול להוביל לאלימות פיזית.
9. מדובר בנסיבות חמורות וייחודיות, שכן הסטודנט פרסם את הפרסום "באופן פומבי ונרחב לאלפי עוקבי ובפורמט פתוח לכל באותה הפלטפורמה בה הוא מזדהה כסטודנט בטכניון" (שם, בסעיף 12). התביעה צירפה צילום מסך של העמוד הראשי באינסטגרם של הסטודנט, לפיו יש לו 2,103 עוקבים, וכן צילום מסך של פוסט בו הוא מזדהה כסטודנט בטכניון (נספח 1 לבקשה). באותו פוסט נכתב בין היתר (בערבית), כי הנקבל הינו "סטודנט לתואר ראשון בהנדסת אדריכלות בטכניון".
10. הפרסום, המהווה איום בהשמדה כנגד מדינת ישראל, אינו לגיטימי ואינו חוסה תחת ההגנה של חופש הביטוי, הוא פוגע באופן ברור ובוטה בכבוד הטכניון, מהווה התנהגות שאינה הולמת סטודנט בטכניון, ואף עלול לעלות לכדי עבירה פלילית (שם, בסעיפים 12-13).

ההגנה

11. לשיטת ההגנה, ראשית, אין לטכניון ולרשויות המשמעת הפועלות בו "סמכות משמעטית על דבריהם וביטוייהם של הסטודנטים כאשר אלו נעשו מחוץ לכותלי הקמפוס, ללא הקשר סטודנטיאלי, במנותק מלימודיהם האקדמיים או ממעמדם כסטודנטים" (סעיף 3 לתגובה לתלונה). הסטודנט פרסם את הפרסום בחשבון האינסטגרם הפרטי שלו, ללא קשר למעמדו כסטודנט או כחלק מהפעילות שלו כסטודנט (שם, בסעיף 6).
12. הזכות לחופש ביטוי באקדמיה היא זכות בעלת מעמד חוקתי גבוה, המוגנת בחוק ובפסיקה. הפרסום אינו מהווה תמיכה במעשים בלתי חוקיים. אין בפרסום כדי ללמד שהסטודנט תומך ברצח שנעשה בעוטף עזה. הסטודנט

- "מתנגד בתוקף לפשעים" ו"חש צער עמוק על קורבנות אזרחיים שחיייהם קופחו על ידי חמושי חמאס בעוטף עזה ביום 7/10" (שם, בסעיף 9). פרסום הפסוק מהקוראן לא מהווה תמיכה במעשיהם.
13. בכתב התלונה יש טעויות מהותיות אשר בוראות הקשר ומשמעות שלא הובאו בפרסום: ראשית, התרגום השגוי של הפסוק; שנית, התלונה מרחיקה לכת וכופה הסבר באמצעות הקשר שהינו פרשנות לפסוק ארוך שאינו נכלל במשפט שהסטודנט פרסם. הקשר זה לא משקף את העמדה, הכוונה, או המשמעות שראה הסטודנט לנגד עיניו בעת הפרסום. הסטודנט בחר לפרסם את אותן מילים שמשכו את תשומת ליבו "מבחינת שירה וספרות, ותו לו" (שם, בסעיף 12).
14. על פי ההגנה התרגום הנכון של הפסוק הוא "**המועד שלהם הוא בבוקר, האין הבוקר קרוב?**" (מתוך תרגום הקוראן לעברית משנת 2019, שם, בסעיף 11); והמשמעות "**היא אחת ויחידה: נמתין לבוקר של מחר כדי שיתבהר מה קרה (ומה אירע). היינו, הבוקר הוא תמיד מקור של בהירות והוא קרוב (יבוא תוך יממה) ונדע את האמת**" (שם, בסעיף 14). הסטודנט הוא חילוני אשר חיינו נסובים סביב אמנות, שחקן, אוהב שירה וספרות. תוך כדי יום שבת 7.10.2023, "ועוד לפני שמוכן לכולם את חומרת המצב, כאשר שוררת אי-וודאות, בהלה ופחד", הוא "נתקל" במילות הפסוק, קרא אותן, והרגיש שהן משקפות את תחושות "הבהלה, חוסר ההבנה, אי-הוודאות והפחד". המילים "האם הבוקר לא קרוב?" משמעותן לדעתו "האם לא יבוא משהו טוב בעתיד שלנו? האם הפחד הזה שאנו חיים בו לא יסתיים?... ובוקר, כידוע אפילו למי שאינו חובב ספרות ושירה, מסמל אור, טוב עולם ואף שלום" (שם, בסעיף 14). לסטודנט לא היה אכפת שמדובר בפסוק מהקוראן, הוא חש שהפסוק משקף את כל רגשותיו, בין תסכול לבין הבטחת שלום. לטענת ההגנה מדובר באוקסימורון, קרי דרך להבאת משמעות חדשה במילה או בביטוי, כדי להדגיש מתח בין שתי התאמות (שם). אין בפסוק ולו רמז לתמיכה באלמות, "הקורא הערבי הרגיל" לא מפרש את הפסוק כעידוד לאלמות, ואין בפסוק ולו רמז לקונפליקט היהודי-ערבי/ יהודי-אסלאמי (שם, בסעיף 15). האופן שבו הבין הסטודנט את הפסוק, מבטא את היסוד של הזכות לחופש ביטוי, ואת חשיבות השמירה על השוני במחשבה והתבטאות. הסטודנט לא ידע לאיזה סורה מהקוראן משתייך הפסוק, ואף לא ידע שאין מדובר על הפסוק השלם.
15. לעניין הבקשה לצו ביניים, ההגנה טענה שאין מקום להיעתר לבקשה ולהורות על הרחקת הסטודנט מהקמפוס, או על השעייתו מלימודים, טרם הכרעה בתיק העיקרי.
16. התביעה לא עמדה בנטל להוכיח שהפרסום מלמד על תמיכה במעשה אלימות. כאמור, התביעה מייחסת וכופה על הסטודנט כוונה, משמעות מחשבה והקשר. היא מפנה לפסוק השלם כדי להיזקק למשמעות, וקובעת שציטוט מהקוראן הוא בהכרח תמיכה במעשה טרור. היא מבקשת לקבוע חזקה לפיה הסטודנט ידע את הפסוק ומשמעותו, עקב אחר דבריהם של מנהיגי חמאס, והבין את המשמעות שחמאס מעניק למילים שהוא בחר לשתף. מדובר במהלך קיצוני מצד התביעה. הסטודנט לא ידע את המשמעות הדוקטרינרית או הדתית או הפוליטית של הפסוק, הנטענת בחוות דעת המומחה. הוא אינו נוהג לעקוב אחרי מנהיגי חמאס ואינו צופה בנאוניהם. הפירוש המילולי של הדברים, כפי שהבין אותם הסטודנט בשעה שפרסם את הפסוק, הוא "כמיהה שהבוקר יעלה ויפזר את האפלה ששררה באותו יום טרגי" (סעיף 4.4 לתגובה). ההנחה הסבירה לדעת ההגנה, היא שהסטודנט פירש את הטקסט הדתי לפי הבנתו כחילוני, ומבלי להסתמך על פירוש הלכתי או הפירוש הנטען ע"י המומחה. הטקסט הדתי משמש את קוראו החילוני לא בהכרח מתוך הבנה של המשמעות הזמינה

- עבור מומחים. במקרה דנן, הסטודנט הבין את הדברים באופן שגוי וייחס לטקסט משמעות שונה. ההנחה שכל מוסלמי יגלה בקיאות בקוראן היא שגויה.
17. הסעיפים בהם הואשם הסטודנט הם סעיפי סל אמורפיים, המאפשרים לסווג כל התנהגות כהפרה שלהם, ואל לבית הדין לאפשר את הפיכתם לכלי של רדיפה פוליטית כנגד סטודנטים. בנוסף, סעיף 4.19 אינו רלוונטי משום שהפרסום לא נעשה בזיקה לטכניון או בזיקה למעמדו של הנקבל כסטודנט (סעיף 1.4 לתגובה).
18. התביעה מבקשת להעניש את הסטודנט בטרם הוכחה אשמתו והוכרע דינו, כאשר זו אינה מטרת הסמכות להטיל מגבלות בצו ביניים. הסטודנט אינו מסכן את שלומה או ביטחונה של קהילת התכניון, לא איים באלימות ולא ביצע מעשה אלימות, והבהיר שהוא מתנגד לאלימות נגד אזרחים. הרחקה מהקמפוס והשעיה מלימודים הם אמצעים קיצוניים, ובשלב זה של ההליך יש להצביע על תכליות נכבדות כדי להצדיק שימוש בהם. השימוש בצו ביניים מסוג זה "צריך לשרת תכלית לא-ענישתית, ושייעשה בכלי זה שימוש מידתי, סביר וכזה שנותן מקום לחזקת החפות" (שם, בסעיף 8). השימוש בצו ביניים כזה מוצדק רק כאשר נשקפת מהנאשם סכנה מוחשית ומיידית לשלום ובטחון קהילת התכניון, וודאי שלא כאשר המעשה המיוחס לסטודנט הוא התבטאות, להבדיל מתקיפה פיזית או איום למשל. מדובר באקט יחיד ולא בעבירה מתמשכת שיכולה להצדיק סנקציה כה קיצונית לפני שהוכחה אשמה. לסטודנט אין עבר משמעתי, לא כל שכן עבר שיכול ללמד על מסוכנות כלשהי. גם אם בסופו של יום יוחלט להרשיע את הסטודנט (והסיכוי לכך נמוך אליבא דהגנה), אין הכרח כי הרחקה והשעיה יהיו העונשים המידתיים וההולמים.
19. לבסוף טענה ההגנה, כי הנזק שייגרם לסטודנט אם בית הדין ייעתר לבקשה, עולה לאין שיעור על כל תועלת משוערת שתצמח לטכניון. מדובר בסטודנט לאדריכלות שמתחיל את שנתו השלישית, ואמור להתחיל קורס מרכזי של 6 נק"ז. הרחקתו מהקמפוס "תטיל עליו נטל קשה מאד", והשעיית לימודיו תגרום לפיגור בהתקדמותו האקדמית באופן שלא יהיה הפיך אם בית הדין יחליט לזכותו בסוף ההליך. לעומת זאת, לא ברור מה האינטרס אותו ישרתו הרחקה והשעיה, במיוחד כאשר שנת הלימודים טרם התחילה (סעיף 10 לתגובה).

דיון והכרעה

20. לא ניתן להפריז בתיאור הזוועות והפשעים שביצעו מחבלי החמאס בתושבי ישראל ביום שבת 7.10.2023, ואף לאחר מכן: למעלה מ-1400 נרצחים, למעלה מ-240 חטופים, אונס נשים ונערות, התעללות בחסרי ישע, עינויים, השחתת גופות, וזוועות נוספות שלא כאן המקום לתארן. פשעי החמאס בוצעו בתושבי ותושבות ישראל כולה, ללא הבחנה בין חיילים ות אזרחים, בין תינוקות לבוגרים, בין גברים לנשים, לילדים, בין אזרחי ישראל לאזרחים זרים, בין יהודים לתמוסלמים, בין בדואים לתאילנדים ות. לדרוזים ות.
21. מאז אותו בוקר בלהות ועד עתה, ישראל הכריזה על מצב חירום, מלחמה, וכל שגרת החיים הנורמליים בה הופסקה, ולא שבה לקדמותה.
22. בדלת אמותיו של התכניון, אלפי סטודנטים וסטודנטיות, וחברי וחברות סגל אקדמי ומנהלי גויסו בצווי 8, ו/או מעניקים תמיכה אזרחית. בהתחשב בהיקף המלחמה, שאר הציבור בטכניון מתמודד עם הקושי הנפשי, החשש האישי, והטראומה הציבורית. בהתאם לכך שגרת החיים האקדמית והחברתית בטכניון השתבשה מן היסוד.

- נכון לעת הזו, תחילת סמסטר חורף תשפ"ד נדחתה בשל המלחמה, ולא תחל לפני ה- 3.12.2023 (לכל המוקדם).
23. בתאריך 19.10.2023 פרסם נשיא הטכניון הודעה לקהילת הטכניון, בה כתב בין היתר, כדלקמן: **"לאור תלונות שהגיעו להנהלת הטכניון מתחילת המלחמה על פרסומים ברשתות החברתיות הכוללים גילויי תמיכה בחמאס... הנהלת הטכניון מביעה שאט נפש ודוחה כל גילויי תמיכה בארגון הטרור חמאס ותגלה אפס סובלנות לאירועים מסוג זה. משפחת הטכניון כולה מאוחדת בגינוי הטבח הנורא שביצעו ארגוני הטרור. בימים קשים אלו אנו קוראים להיזהר מפגיעה במרקם החיים המשותפים בטכניון ובמדינת ישראל"**.
24. התקנון המשמעתי לסטודנטים של הטכניון פותח בכך שהסטודנטים מחויבים להתנהגות ההולמת את כבוד הטכניון. סטודנט הוא מי שלומד בטכניון אף אם הוא נמצא בחופשת לימודים.
25. סעיף 17 לתקנון שכותרתו "הליכי ביניים" קובע כי בית הדין רשאי, "ביוזמתו או על פי בקשה שהוגשה לפניו, ליתן החלטות וצווי ביניים. החלטות כאלה תינתנה, מטעמים שיירשמו, אם מצא בית הדין כי קיים חשש להפרעה בשגרת הפעילות בטכניון או לפגיעה בסדר הציבורי בשטח הטכניון או לפגיעה פיזית או אחרת בפרט או פרטים בטכניון או במקרים מיוחדים אחרים הדורשים זאת" (ההדגשות אינן במקור).
26. סעיף 17.3 קובע, כי "החלטת ביניים יכולה לכלול, בין השאר, איסור להימצא בשטח הטכניון... גם אם משמעות ההרחקה היא פגיעה ביכולתו של הסטודנט למלא חלק מחובותיו האקדמיות".
27. אם כן, התקנון מקנה לבית הדין המשמעתי סמכות רחבה עד מאד ליתן החלטות וצווי ביניים כלפי סטודנטים. ות, משלל נימוקים, ולרבות החלטות שעשויות לפגוע בסטודנט. ית באופן ניכר.
28. ההגנה טענה, כי הפרסום של הסטודנט נעשה בחשבון האינסטגרם הפרטי שלו, ללא קשר למעמדו כסטודנט או כחלק מהפעילות שלו כסטודנט, ועל כן אין למותב זה סמכות לדון בתיק. אנו דוחים טענת סף זו לצורך הדין בבקשה לצו ביניים (ואין בכך כדי למנוע מההגנה לטעון טענה זו בהליך העיקרי). הסטודנט פרסם את הפרסום באופן פומבי הפתוח לכל, בחשבון המונה אלפי עוקבים, ביניהם גם סטודנטים. ות בטכניון. הפרסום נעשה באותה פלטפורמה בה הוא מזדהה ומפרסם את עצמו כסטודנט בטכניון. בעידן הרשתות החברתיות, בו אנשים מזדהים, מגדירים את עצמם ומביעים את עצמם על פי הפרסומים שהם מעלים לעוקבים שלהם ולציבור הרחב, לא ניתן לנתק באופן מלאכותי את הזהויות השונות של אדם, שהוא עצמו בוחר לפרסם, זו מזו. כאשר אדם בוחר לפרסם/ להגדיר/ לזהות את עצמו בפלטפורמה חברתית כסטודנט בטכניון, לא ניתן לנתק באופן מלאכותי את שאר הפרסומים שלו בפלטפורמה זו, ולומר שאין קשר בינם לבין מעמדו כסטודנט, שכן הוא עצמו קשר את הדברים כאשר בחר לפרסמם באותה פלטפורמה ציבורית.
29. **לגופו של הפרסום:** התרגום המילולי של התביעה וההגנה לפסוק הוא תרגום דומה מאד (שעתם תבוא עם עלות השמש, האין הבוקר קרוב? / המועד שלהם הוא בבוקר, האין הבוקר קרוב?). כאמור לעיל, ההגנה טענה כי הסטודנט כלל לא היה מודע לשימוש של מנהיגי חמאס בפסוק זה, ולמשמעות שהם מייחסים לו כאיום ישיר על מדינת ישראל. הוא נתקל בפסוק ופירש אותו מילולית, באופן שונה וייחודי לו: כמיהה שהבוקר יעלה ויפזר את האפלה ששררה באותו יום טרגי. על כן בחר לפרסם את הפסוק בצהרי יום שבת, מתוך תקווה שהחושך שנחווה בשבת יתפוגג עם עלות בוקר יום ראשון, ומשום שהרגיש כי הפסוק משקף את שלל רגשותיו: בהלה, פחד וכמיהה לשלום. לעומת זאת, התביעה טענה, בהסתמך על חוות דעתו של מומחה מטעמה, כי מדובר בציטוט הנעוץ היטב בשיח האסלאמיסטי ושגור בפייהם של מנהיגי חמאס, אשר נעשה בו שימוש נרחב

בנאומיהם. כך, אל-סנואר השתמש בו בדצמבר 2022, אבו עובדיה באפריל 2022, והניה באותה שבת עצמה, 7.10.2023, בה טבח החמאס בתושבי ישראל. המומחה הדגיש באמצעות דוגמאות, כי הציטוט זכה להדהוד ברשתות החברתיות, נוכח התכתבותו עם מתקפת הטרור בשעות הבוקר המוקדמות של שבת 7.10.2023; וטען כי קשה עד בלתי אפשרי לקבל שמדובר בפרסום תמים, לנוכח סמיכות הזמנים המצטלבת עם עיקרי השיח הרשתי.

30. הדוגמאות שסיפקה התביעה מתוך הרשתות החברתיות ואמצעי התקשורת השונים, אכן מצביעות על שימוש נרחב בפסוק בקרב מנהיגי חמאס ותומכי טרור אחרים, לרבות באותו יום עצמו, בו בוצעו מעשי הטבח והסטודנט העלה את הפרסום. בשלב זה, ההגנה לא סיפקה ראיות התומכות בטענותיה, כגון תצהיר של הסטודנט. ההגנה טענה בעלמא, כי הסטודנט "נתקל" באותן שש מילים ופירש אותן לכאורה במנותק מכל הקשר דתי, או פוליטי רווח, על פי פירושן המילולי בעיניו. היכן הסטודנט "נתקל" במילים האלה במקרה באותה שבת, במנותק מכל הקשר? האם הוא קרא לתומו ספרות או שירה ונתקל בהן? האם הוא צפה בחדשות או ברשתות החברתיות ונתקל בהן? ההגנה נמנעה מלשפוך אור על שאלה מתבקשת זו.

31. המשמעות לה טוענת ההגנה אינה מתיישבת עם ההשתלשלות העובדתית באותה שבת. בצהרי יום שבת לא שררה אפלה. האסון החל עם שחר, והתגלה לציבור כשהשמם זרחה. האמת היתה ידועה ובהירה כבר אז: חמאס טובח בתושבי ישראל. לא היה צורך לחכות לבוקר יום ראשון כדי להבין זאת. הפסוק פורסם ע"י הסטודנט ללא שום פרשנות או ביקורת, באמצע היום, כשלכל בר דעת כבר היו ברורים ממדי האסון. המשמעות שההגנה טוענת לה גם אינה מתיישבת עם תוכן הפסוק: "המועד שלהם הוא בבוקר" – מי הם אלה שהמועד שלהם הוא בבוקר? השלום? התקווה? מצד אחד ההגנה טוענת שהסטודנט ידע שמדובר בפסוק מהקוראן, מצד שני היא טוענת שלא ידע את משמעותו או הקשרו, שהוא מנותק מהחדשות ומכל הקשר חברתי בו הביטוי הזה צוטט פעמים לא מבוטלות בעבר, ושהוא העניק לו משמעות חדשה, "אוקסימורון", נוכח הניגוד בין התסכול שלו ותקוותו לשלום. הנחות אלה אינן סבירות לדעתנו.

32. לאחר שעיינו בראיות שהוצגו בפנינו בשלב זה ובטענות הצדדים, הגענו למסקנה כי קיימות ראיות משמעותיות לכאורה לעבירות המיוחסות לסטודנט – פגיעה בכבוד הטכניון, והתנהגות שאינה הולמת סטודנט בטכניון במעשה שנעשה בזיקה לטכניון, או בזיקה להיותו סטודנט בטכניון.

33. התקנון אינו קובע שניתן להוציא צו ביניים רק במידה שיש חשש ודאי וממשי לשלום ולביטחון קהילת הטכניון. כאמור לעיל, התקנון מקנה בצורה מפורשת סמכות רחבה מאד לבית הדין בהוצאת צווי ביניים. למשל כאשר יש "חשש להפרעה בשגרת הפעילות בטכניון", או "במקרים מיוחדים אחרים הדורשים זאת", או חשש לפגיעה "אחרת" בפרט או בפרטים בטכניון. בעניינו, פרסומים של סטודנטים שעלולים לכאורה להוות תמיכה בטרור, מכל סוג שהוא ועל כל גווניו, בהחלט עלולים להוות פגיעה בפרטים בטכניון ולהפריע לפעילות הטכניון. אך מעבר לכך, אנו סבורים כי אנו מצויים כעת באותם "**מקרים מיוחדים אחרים**", חריגים מאד וקיצוניים מאד, **ימי מלחמה**, המאפשרים הוצאת צו ביניים.

בהחלטה על הארכת מעצר מיום 23.10.2023 (מ"ת 34055-10-23 מדינת ישראל נ' אלזרו (עציר), בבית משפט השלום בטבריה), שעניינה פרסומים בווטסאפ בהתייחס למלחמת "חרבות ברזל", כתבה כב' הש' גנאים: "שקלתי את טענות הסניגור באשר לאפשרות של שחרור המשיבה לחלופת מעצר, לאור גילה הצעיר, נסיבותיה האישיות והיעדר עבר פלילי בעבירות דומות, אולם **נסיבות אלה של המשיבה נדחות מול הסיכון הטמון**

במעשיה בעת מלחמה. ייתכן והיה ניתן לשקול את שחרור המשיבה לחלופה בימים כתיקונם, אולם לצערנו

התקופה היא של מלחמה" (ההדגשות אינן במקור).

34. כאמור לעיל, בשל המלחמה נדחתה תחילת שנת הלימודים תשפ"ד בטכניון לתאריך 3.12.2023, וייתכן כי תדחה פעם נוספת. הדיון קבוע לתאריך 20.11.2023, כשבועיים לפני מועד תחילת הסמסטר. ההגנה טענה בעלמא כי הרחקה מהקמפוס תטיל על הסטודנט "נטל קשה מאד", וכן כי הוא עתיד להתחיל השנה קורס מרכזי של 6 נק"ז. צו הביניים בשלב זה לא יגרום כל פיגור או פגיעה בהתקדמותו האקדמית של הסטודנט, שכן ממילא אין כרגע כל פעילות אקדמית, והדיון עתיד להתקיים כשבועיים לפני תחילת הלימודים.

35. לעומת זאת, בעקבות החשיפה הרבה של הפרסום בחשבון המונה אלפי עוקבים, והשיח שנוצר בעקבותיו, מתעורר חשש משמעותי לפגיעה קשה, ואף בלתי הפיכה, **במרקם החיים המשותפים בטכניון**, אם הטכניון לא ינקוט עמדה נחרצת כנגד כל גילוי לכאורה של תמיכה (ישירה או עקיפה) בטרור, מכל סוג שהוא ועל כל גווניו, היוצא מחברה בקהילת הטכניון. אי נקיטת עמדה מצד הטכניון כנגד ביטויים מסוג אלו, עלולה להוביל להתדרדרות מהירה של השיח, עד כדי חלילה אלימות פיזית.

36. ברי שהוצאת צו ביניים היא הליך חריג, שמתאים למקרים יוצאים מהכלל. השתכנענו שהמקרה שלפנינו הוא אכן מקרה מסוג כזה.

37. נוכח כל האמור לעיל, החלטנו פה אחד, להוציא צו ביניים כדלקמן: **אנו מורים על השעייתו הזמנית של הסטודנט מלימודים בטכניון, והרחקתו הזמנית מקמפוס הטכניון, וזאת החל ממועד פרסום החלטה זו ועד למועד הכרעת הדין, אשר תינתן בסמוך ככל הניתן למועד הדיון** (הקבוע לתאריך 20.11.2023).

גב' לוטם ערבה

פרופ"א ישי ויסמן

פרופ"א יהודה פינצ'ובר